

Tarvitsen Jumalaa kokonaisvaltaisesti

Sosionomista teologiksi

Kauniaisista kotoisin oleva teologian opiskelija Henri Haataja oli jo yläasteikäisenä suuntaamassa hengelliseen työhön. Tie vei Suomen Raamattuopistolle opiskelemaan sosionomiksi, minkä jälkeen Henri ehti työskennellä nuorisohjaajana Kemijärvellä ja Kristiinan-kaupungissa ennen kuin aloitti opinnot Helsingissä teologisessa tiedekunnassa. ”Teologian opinnot olivat hyvä valinta”, Henri tuumii. Häntä eivät ole häirinneet tiedekunnan hengelliset linjaukset, ja hän korostaakin, ettei eksegetiikan luentoja ole tarkoitettu hartauksia varten. ”Tiedekunnasta haen vain tietoa itselleni, enkä haluakaan tehdä siitä elämän sisältöä. Hengellinen elämä ja uskon asiat eivät ole tiedekunnan asioita, vaan ne ovat paljon henkilökohtaisemmalla tasolla.” Tulevaisuuden suunnitelmistaan Henri ei osaa vielä sanoa mitään, vaan hän haluaa luottaa siihen, että Jumala johdattaa sinne, minne on tarkoituskin.

STI on monella tapaa hyvä paikka”, Henri toteaa. ”Siellä on hyvät työskentelymahdollisuudet ja työntekijät, ja se on hyvä kohtamispaikka. STI:ssä on käyty monet hyvät keskustelut. Päivittäinen hartaus on tärkeä, sillä hartauteen tulee nykyaikana pysähdyttyä aivan liian harvoin. Ja tietysti kahvi ja pullakin siinä yhteydessä piristävät päivää”, Henri naurahtaa.

Uskon varmuus

Henri kertoo, että Jumala on ollut aina tärkeä osa hänen elämäänsä. ”Jumalassa yhdistyy sekä kaikkeuden Herran majesteettisuus että Isän rakkaus lastaan kohtaan. Jumalaa ei edes pääse pakoon, sillä laki ei ole ihmisen valittavissa, vaan se velvoittaa meitä jokaista. Samoin on myös armo tarjolla jokaiselle, ja siitä saamme elää joka päivä. Siellä, missä armo on otettu vastaan, on myös todistus Kristuksesta”, Henri pohtii. ”Tarvitsen Jumalaa kokonaisvaltaisesti koko ajan ilossa, surussa, elämässä ja kuolemassa.” Henri kertoo, että hänelle erityisen tärkeät raamatunjakeet ovat Roomalaiskirjeessä luvun kahdeksan lopussa, jossa vakuutetaan, ettei mikään voi erottaa meitä Kristuksesta. ”On hienoa, että jakeet alkavat sanoilla ’Olen varma siitä, että...’. Meidän ei tarvitse epäillä Jumalan rakkautta, vaan saamme olla varmoja siitä, että meidät on armahdettu”, Henri iloitsee.

Historiasta nykyaikaa

Teologian opintojen lisäksi Henri on ollut lapsesta saakka kiinnostunut historiasta. ”Historia toimii nykyisyyden peilinä. Eri-laiset aikakaudet ja aatteet toistuvat historian kuluessa, ja on jännittävää nähdä, miten klassisen kristinuskonkin asema vaihtelee historian vaiheissa. Vaikka nykyaikassa

on paljon samaa uskoa ihmiseen kuin oli esimerkiksi Rooman vallan aikana, on minusta silti tässä ajassa jotain uuttakin. Ehkä nyt on enemmän sellaista eskatologista suuntausta, jota ei ole ollut ennen”, Henri miettii.

”Kirkkoa on yritetty hajottaa kautta aikojen ulkoisesti, mutta nyt sitä revitään alas sisältä käsin. Tämä herättää kysymään, mihin kirkkomme on sitoutunut ja mihin se johtaa? Miksi me luterilaiset olemme niin mukautuvaisia, että annamme periksi kaikista niistä moraalisisista arvoista, joita alkukristityt varjelivat tarkoin?” Henri pohtii.

Yhteinen koti ja moottoripyörä?

Henri kertoo nauttivansa elämästään taas päätoimisena opiskelijana. Se, että aamut saa aloittaa rauhallisesti kahvikupilla ennen kirjoihin syventymistä, sopii Henril-

le tällä hetkellä hyvin. Henri ja Annukka avioituivat vuosi sitten ja ovat rakentaneet yhteistä kotia Helsingin Hakuninmaalle. ”Naimisissa olo sopii minulle hyvin”, Henri virnistää. ”Vaikka asuntonne on pienempi kuin jotkut aikaisempani, se tuntuu kuitenkin enemmän kodilta, kun sitä on yhdessä laitettu.”

Vapaa-aikaansa Henri viettää mielellään musiikin, valokuvauksen ja videoiden parissa. Yhteisissä haaveissa Henrillä ja Annukalla on moottoripyörä. ”Tai oikeastaan vaimoni sitä haluaisi enemmän, mutta minulla on siihen kortti. Siitä on aikaa, kun nuorempana ajelin moottoripyörällä. Osaankohan enää ajaakaan?” Henri nauhahtaa.

Mariliina Metsävirta

